

JIJ IN HET NIEUWS

Kanker heb je samen

Door Govrien Oldenburger - Dinsdag is het Wereldkankerdag. Op die dag wordt aandacht gevraagd voor die vreselijke ziekte. Het thema is: kanker heb je samen. Julie (8) weet daar alles van. Haar moeder had kanker. Gelukkig gaat het nu goed met haar, maar écht voorbij is het nooit. 'Het kan altijd terugkomen,' zegt Julie.

'Toen ik zes was begon het', vertelt Julie. 'Mijn moeder voelde iets in d'r borst. Ze wilde het laten onderzoeken dus we gingen naar het ziekenhuis.' Het bleek kanker te zijn. 'Daar schrok ik heel erg van', vertelt Julie. Elke week moest haar moeder naar het ziekenhuis. Soms mocht Julie mee. Dan mocht ze de behandelapparaten aan en uitzetten. 'En als ze klaar was, mocht ik omroepen "mama je bent klaar". Het haar van haar moeder begon uit te vallen. Ze kreeg een pruik. 'Die droeg ik ook wel eens', grinnikt Julie. Twee jaar lang kreeg haar moeder zware kuren. Daarna groeide haar haar

langzaam weer aan. 'Sommige kinderen zeiden ze dat ze mama stom vonden met kort haar', zegt ze. 'En dat ze op een jongetje leek. Dat vond ik niet zo leuk.' Ze hield er in de klas een spreekbeurt over. Zo kon ze andere kinderen uitleggen wat kanker nou precies is.

Inmiddels gaat het goed met haar moeder. Ze moet nog steeds medicijnen slikken. Toch blijft het spannend voor Julie. Want de ziekte kan altijd terugkomen. 'Ik ben nog steeds bang', vertelt ze. 'Soms lig ik in bed en denk ik dat mama doodgaat. Dan durf ik niet te slapen.' Om minder bang te worden, praat ze soms met Carine van het Ingeborg Douwes Centrum. Daar kun je terecht als

een van je ouders kanker heeft. Carine helpt Julie om minder bang te worden. Ze praten over haar angst. En Julie knutselt daar aan haar praatstoel. Dat is een kartonnen stoel met foto's van haar moeder erop. En van zichzelf. 'Het gaat over ziek zijn en bang zijn', legt ze uit. 'En over mama.' Als de stoel af is, neemt ze hem mee naar school. 'Dan kan ik iedereen laten zien waarom ik zo verdrietig was.'

Foto: Johannes Abeling

Dylan redt paard Kenzo

Door Sytse Wilman - Kenzo leek op weg naar de slacht, maar dankzij een actie van paardenliefhebber Dylan (11) wordt het oude paard toch geen biefstuk of broodbeleg.

'Ik ben opgegroeid met paarden', vertelt Dylan. Dat is ook niet zo gek, want zijn moeder is voorzitter van Paardenopvang Amsterdam. 'Ik ben daar zeker vier dagen in de week en soms wel elke dag. Ik heb zelf een paard, Bruno, en help met het verzorgen van de andere dieren.' Via zijn moeder hoorde Dylan het verhaal van Kenzo. Dat paard werkte jarenlang op een zorgboerderij voor gehandicapte kinderen. Maar de boerderij ging failliet en dus worden de paarden verkocht. Dylan: 'Ik dacht meteen dat vast niemand Kenzo wil kopen, want hij is al 22 en dat is best oud. Je kunt niet meer op hem rijden. De enige die hem wil hebben is een

slager.' In de paardenopvang van zijn moeder was geen plek en daarom besloot Dylan in actie te komen. Via Facebook vroeg hij mensen om geld te geven om Kenzo te kopen en een goede plek te bezorgen. 'Heel veel mensen hebben het bericht gedeeld. En al snel kwamen mensen van de televisie en de krant!' Door alle aandacht is het gelukt Kenzo te redden. Dylan heeft het paard gekocht en zijn moeder kan met het geld dat over is een noodbox maken. Dylan is dolblij met de goede afloop. 'We gaan Kenzo zaterdag ophalen. We gaan hem eerst goed verzorgen en dan op zoek naar een goed plekje waar hij kan blijven.'